

संततिनियमन औचित्यविचारचर्चा

[शास्त्रीय विवेचन व पद्धतींचे दिग्दर्शन]

लेखक
डॉ. रामचंद्र अनंत राष्ट्रकर
एम. बी. बी. एस.

वृत्ति पहिळी]

किंमत १. स्पाया

[मार्च १९३४]

प्रकाशक—

दॉ. रम्यवंद्र अनंत राहुरकर,
आंबराई कॅप, डेक्न जिमखाना,
पुणे ४

[सर्व हक्क लेखकानें स्वाधीन ठेविले आहेत.]

मुद्रक—

स. या. सरदेसाई, बी.ए., एलएल.
नवीन समर्थ विद्यालयाचा 'समर्थ भारा'
छापखाना, पुणे ९

ती. दत्तात्रय वासुदेवं

उर्फ़

आवासाहेब आंबेकर

यांस

प्रेमादरपूर्वक समर्पण

प्रस्तावना

संततिनियमन हे शब्द कानीं पडतांच कियेकांच्या अंगावर कांटा उभा राहतो. त्यांना असें वाटर्टे कीं, आपल्या संस्कृतीवर व समाजसंघटनेवर धाला घालणारी ही एक राक्षसीच उत्पन्न झाली आहे! पण यांत असें भेदरुन जाण्यासारखे कांहींच नाहीं, हें थोडासा विचार केला असतां समजून येणार आहे. आदा पाहून स्वर्च करणे ही व्यावहारिक नीति समजांयांत येते. अर्थात् आपल्या ऐपतीला झेंपणार नाहीं इतकी संतति होऊ देणे म्हणजे या व्यावहारिक नीतीचे अतिक्रमण करण्याप्रमाणेंच होत नाहीं का? सामान्य ऐपतीच्या कुंदुंबांत दोनतीन मुळे असली म्हणजे त्यांचे संगोपन व संवर्धन हीं योग्य रीतीने होण्याचा संभव असतो. तेंच दोहोंच्या ऐवर्जी आठ मुळे असली म्हणजे दोन मुलांच्या जोपासनेस पुरी असलेली साधनसामग्री आठ मुलांत बाटली जाते आणि त्यामुळे कोणांचेच भड रीतीने संगोपन किंवा संवर्धन होत नाहीं. अशा स्थिरांत कुंदुंबाच्या ऐपतीप्रमाणे संततिसंबंधांत परिमिति राखण्याचा काहीं उपाय निघाला तर त्याचा अवलंब करणे शहाणपणाचे ठरत नाहीं का? एका माणसाला फार मुळे होऊ लागलीं तेव्हां त्याच्या एका मित्राने “हें.मुलांचे लेंदार आतां कोठपर्यंत जाणार?” असा त्याला प्रश्न विचारला. त्याने त्याला उत्तर केले, “मुळेंच तीं! त्यांना काय समजते व्हावे कां नाहीं तें!” मित्रहि विनोदीच होता. तो या गृहस्थाला म्हणाला, “मुलांना एक समजत नाहीं. पण तुम्हांला तर समजते ना?” मित्राच्या या उत्तरांतील समर्पकता कोणाहि समंजस माणसाच्या लक्षांत येण्यासारखी आहे. ऐपतीच्या प्रमाणांतर तुम्हांला तर समजते असली म्हणजे सगळ्यांचाच योग-क्षेम साधारण चांगल्या रीतीने चालतो. संततीचा परिवार ऐपतीवाहेर वाढत गेल्याने मुलांचे, आईचापांचे व कुंदुंबांतील इतर माणसांचे सारखे हालच होऊ.

लागतात. ही आपत्ति टाळून कुटुंबाचें जीवन साधारण निश्चित व सुखाबह करण्याचा कांहीं उपाय असेल तर त्याचा अबलंब करणे हें प्रत्येक शहाण्या माणसाने आपले पवित्र कर्तव्य समजले पाहिजे. आणि संततिनियमन हा अशाच स्वरूपाचा उपाय कसा आहे हेच हें पुस्तक वाचल्याने वाचकांच्या लक्षांत येईल. यासंबंधांत विशेष लक्षांत ठेवण्यासारखी गोष्ट ही कीं, असा कांहीं उपाय निघाला तर त्याचें अंतःकरणपूर्वक स्वागत करण्यासारखीच पुष्कळ मातांची मनःस्थिति असते. थोडथोड्या अंतराने वरचेवर मुळे होणे ही स्थियांनाहि आपत्तीच वाटते. वरचेवर गर्भारपण येणाऱ्या बाईच्या तोंडून “यावांचून कांहीं अडले होते का ?” असेच प्रायः दुःखोद्दार निघत असतात. ज्याच्या आगमनाने मातेच्या मनाला आनंद वाटत नाहीं, उलट त्याच्या योगाने तिला एक प्रकारची दहशतच बसत असते तें मूळ अशाच व किरकिरे निपजल्यास त्यांत आश्र्य मानण्यासारखे कांहींच नाहीं. या परिस्थितीमुळे, मूळ उपजल्यावर कुटुंबाचे दारिद्र्य व आईची शारीरिक व मानसिक क्षीणता या कारणामुळे त्याची आबाळ होते; इतकेच नव्हे तर गर्भावरथेत मुद्दां त्याचें नीट पोषण होत नाहीं ! हा सर्व प्रारब्धाचा खेळ आहे असेच मानून पुष्कळ स्थिया स्वस्थ बसतात. हें प्रारब्ध टाळतां येण्या-सारखे आहे, त्यांतून वचाव करून घेण्यासारखा उपायहि उपलब्ध आहे, हें त्यांना समजले तर त्यांच्या मनाला किती आनंद होईल वरे ? संततीस कांहीं आला वसेल अशा उपायाची अपेक्षा वाळगणाऱ्या अशा स्थियांना संतति-नियमनाचा उपाय समजावून देणे हें परोपकाराचेंच ठरत नाहीं का ? ज्यांना असा उपाय योजणे पसंत नसेल त्यांच्यावर यासंबंधांत सक्ति केली पाहिजे असे कोणाचेहि म्हणणे नाहीं. पण हे उपाय समजांच, “आपल्यावर ईश्वराची मोठी कृपा झाली” असे डया स्थियांना वाटते त्यांच्यापासून ते लपवून ठेचणे किंवा ते योजण्यासंबंधांत त्यांना प्रतिबंध करणे हें कोणत्याहि दृष्टीने अनिष्टच ठरेल. मुलांना कंटाळलेल्या व बाळंतपणांनी मेटाकुटीस

आलेख्या अशा कित्येक स्थिया आडाणी आयावायांच्या किंवा इतर किस्तेक अजाण लोकांच्या सल्ल्यानें संततिप्रतिबंधाचे उपाय योजतातहि; पण हे उपाय प्रकृतीस अपायकारक ठरतात, इतकेच नव्हे तर त्यांमुळे प्रसंगवशात् जिवासही मुकण्याची कित्येक स्थियांबर पाढी येते. असा अनिष्ट परिणाम होण्यापेक्षां त्यांना संततिनियमनाचे पायाशुद्ध व अनुभवसिद्ध उपाय तज्ज्ञां-कडून समजवून देण्यांत येणेच अधिक श्रेयस्कर आहे, ही गोष्ट कोणीही समंजस मनुष्य नाकारणार नाही. संततिनियमनाचे तत्व व त्याचे उपाय यांसंबंधानें जनतेस कल्पना यावी हाच प्रस्तुत उपक्रमाचा उद्देश आहे.

आपली प्रकृति अवाधित रहावी, प्रकृतीच्या अस्वास्थ्यामुळे आफल्या नियाच्या व्यवसायांत व्यत्यय येऊ नये यासाठी आहारविहार, आचाराविचार वैंगरे सर्व बाबर्तींत मनुष्याला नियमन राखावें लागते. तशाच स्वरूपाची संतति-नियमनाची बाब आहे. किंविहुना, ही इतर कोणत्याही गोष्टीपेक्षां अधिक महस्वाची आहे. मुळे हीं राष्ट्राचे भावी नागरिक होत, तीं निकोप जन्मावीं व त्यांचे संवर्धनही निकोप रीतीनें व्हावें अशी योजना ठेवणे हे प्रत्येक नागरिकानें आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ही स्थिति उत्पन्न होण्यास कुटुंबा-निहाय संतर्तीचे प्रमाण ऐपतीप्रमाणे मर्यादित राहणे व दोन मुलांतील अंतर साधारण बरेच असणे हे अस्तंत आवश्यक आहे. दोन माणसांकरितां केलेल्या स्वयंपाकांत आठ माणसांना जेवावयास धालण्याचा प्रसंग ओढव-त्यास आठांचीहि उपासमार होते, तोच न्याय संतर्तीसंबंधांतहि लागू आहे ! जितक्या मुलांची सरवराई करणे सांपत्तिक स्थित्यनुरूप आफल्याला शक्य आहे तितकीच मुळे जन्मास येतील, अधिक येणार नाहीत, अशी स्वरदारी ठेवणे कुटुंबाच्या हिताच्या दृष्टीने, त्याचप्रमाणे राष्ट्राच्याहि हिताच्या दृष्टीने सर्वथा श्रेयस्कर होय. या बाबर्तींत हलगर्जीपणा किंवा चालटकल झाल्यास त्यामुळे संतति अशक्त आणि नादान निपजते, मुलांमधील मृत्युंचे प्रमाणाहि बाढते; त्याचप्रमाणे वारंवार, किंविहुना अविश्रांत रीतीनें प्रस्तुतीचे

व मुलांच्या स्वस्ता स्वाण्याचे कष सोसावे लागल्यानें मातांच्या प्रवृत्तीहि कायमच्या दासळतात व कित्येकांना आपल्या कच्च्यावच्च्यांचा अकाळीं त्याग करावा लाणून प्राणासहि मुकाबें लागतें ! आपल्याला किती मुळे बद्धार्बीत व तीं कोणत्या अंतरांनी बद्धार्बीत हें आईबापांनीं आफल्या परिस्थित्यनुसारच दरविलें पाहिजे. हा नुसताच व्यक्तिस्वातंत्र्याचा प्रश्न नसून तो समाजहिताचाहि कसा आहे, हें वेगळें सांगण्याची आवश्यकता नाहीं आणि तो समाजानकारक रीतीने सोडविणें हाच संततिनियमनाचा हेतु आहे.

संततिनियमनाचे उपाय योजल्यानें भ्रूणहस्तेचें पातक लागेल अशी भीति किल्येक प्रदर्शित करतात. पण ती निराधार व निर्मल कशी आहे हें आम्हीं एका प्रकरणांत दाखविलेंच आहे. भ्रूणहस्तेची दहशत बालगणान्या माणसांना यासंबंधात दुसराहि एक प्रश्न विचारातं येण्यासारखा आहे. यदाकदाचित् यांत भ्रूणहस्त्या घडते असें घटकाभर गृहीत घरले तरी मातेची प्रकृति ढासळत असतां किंवा ढासळण्याच्या मार्गात असतां प्रजोत्पादनाची परिस्थिति उपस्थित होऊं देणे म्हणजे मृत्यूचीच घन करण्याप्रमाण नाहीं काय ? यांत होणारी स्त्रीहस्त्या ही भ्रूणहस्तेहूनहि अनर्थीवह नाहीं काय ? उपकल्प प्रसंगीं अशा परिस्थितींत मुलांनाहि मातेच्या भेटीस जार्ब लागतें, याचीहि गुन्हेगारी उत्पादनकार्य करणान्या पुरुषाकरच येत नाहीं का ? यदाकदाचित् अशीं मुळे जगलीच तर त्यांना सुंघ जन्म हालअपेषांत घालवावा लागतो. त्याच्या पापाचें स्वापर जनकाच्याच माझ्यावर फुटत नाहीं काय ? संततिनियमनानें उच्छृंखलणास उत्तेजन मिळून अनीति बाढेल असाही यावर एक दुसरा आक्षेप घेण्यांत येतो; पण त्याचीहि वासलात वरील क्रोटिक्रमांनेच लावतां येण्यासारखी आहे. संततिकार्य निर्वेष रीतीने चालविष्यास प्रवृत्त होण्यापूर्वीं उपजणान्या मुलांची योग्य जोपासना आपल्या हातून होईल किंवा नाहीं हें पाहणे आवश्यक नाहीं काय ? तसा विचार न करतां प्रजोत्पादन अनिर्वेष चालू ठेवणे म्हणजे भूतदयेच्या दृष्टीने तो नीती-

मिळदूच गुन्हा होत नाहीं काय ? नीतिअनीतीच्या दृष्टीने संततिनियमनाच्या योगानें थोडी हानि होईल असें मान्य केले, तरी एकंदरीने विचार करतां त्यापासून फायदाच अविक होण्याचा कसा संभव आहे, हे या प्रश्नाचा, पूर्व-प्रह सोङ्गन निर्बिकार बुद्धीने विचार करणारास वेगळे सांगण्याची आवश्यकता आहे असें आम्हांस वाटत नाहीं.

संततिनियमन हे निसर्गाविशद्ध आहे असेहि कित्येक समजतात. पण निसर्गाला आला घालून एकंदर परिस्थिति आफल्या सुखसोरीना सुलभतेने पोषक व्हावी यासाठी आजच्या युगांत मनुष्याने अनेक रीतीनी यशस्वी प्रयत्न केले असल्याचे दिसून येते. किंवहुना, मनुष्यास कल्पक व संशोधक बुद्धि दिली आहे ती स्वजातीच्या सुखसोरीत भर घालण्याकरतांच होय हे लक्षांत ठेवले म्हणजे वरील आक्षेपांतील वैश्यर्थ्य तेव्हांच लक्षांत येईल. संतति ही देवच देवो आणि देवच नेतो असें म्हणून कित्येक लोक आपली समजूत करून घेत असतात. सृष्टीतील सर्व गोर्धनीचा कर्ताकरुविता ईश्वर आहे अशीच ज्यांची भावना असेल त्यांनी ही संततिनियमनाची योजना मनुष्याकरवीं बडवून आणण्यांत ईश्वराचाच हात आहे असें कर्म मानून नये ! सारांश काय की, आर्थिक, सामाजिक किंवा आरोग्यक्षिणीक कोणत्याही दृष्टीने पाहिले तरी संततिनियमन हे हितावहच उरण्यासारखे आहे. थोड-थोड्या अवर्धनीच्या अंतरांनी मुलांना जन्म देणाऱ्या आयांना असा कांही उपाय निघाला तर तो हवाच असतो. कांहीं खिया असे उपाय योजतातही; पण त्यांत अजाणतेपणाचा भाग पुण्यकळ असल्यामुळे हे उपाय उरण्याएवजी परिणामीं अपायच ठरतात ! अशा खियाना हा विषय समजावा किंवा जाणत्या पुरुषांनी तो त्यांना समजवून द्यावा व त्यांच्या इच्छेनुरुप संतति-नियमनाच्या निर्दोष साधनांची लांना अनुकूलता लाभावी हात हे पुस्तक लिहिष्याचा मुख्य हेतु आहे. संततिनियमनाचा उपाय ज्यांना पटला त्यांना त्याच्या साधनांसंबंधाने माहिती करून देणे, ज्यांना त्याची पुस्तकुसृष्ट कल्पना

(६)

आहे त्यांना ती सष्टु रीतीने आणून देणे व ज्यांना हा उपाय अनैतिक व अधार्मिक चाटतो त्यांना त्यांचा युक्तिबाद भ्रामक कसा आहे हे नीट पट्टवून देणे हे त्रिविध कार्य या उपक्रमाच्या योगाने व्हावें असा आमचा नम्र संकेत आहे. प्रत्येक मुद्याचा सविस्तर विचार होणे एवढ्या लहान पुस्तकांत शक्य नाही. तरी पण या प्रश्नाच्या अंगोपांगांची जर्हीपुरती कल्पना याची अशीच यांतील विषयांची मांडणी करण्याचा आम्हीं प्रयत्न केला आहे. तो कितपत साधला आहे हे सुज्ञ व सुबुद्ध बाचकांवरच सोंपविणे जरूर आहे.

अंबराई कॅप, पुणे ४ }
ता. ५ मार्च १९३४ }

रामचंद्र अनंत राईकर

इंग्रजीमधील शास्त्रीय किंवा पारिभाषिक शब्दांना मराठीत प्रतिशब्द देणे
पुष्टकळ वेळा अवघड असतें व तसे ते दिले तर त्यांचा उपयोग नीट होईल
कीं नाहीं याचीहि शंका असते. अशा स्थिरीत निरनिराक्षया लोकांनी
निरनिराळे शब्द योजन घोटाळा उत्पन्न करणे योग्य नाहीं असे वाटल्यामुळे
आम्ही प्रस्तुत पुस्तकांत शारीरशास्त्रांतील बहुतेक सारे शब्द डॉ. एन्. एस.
सहस्रवुद्धे, एम्. एस., यांच्या “ शारीरशास्त्रांतील पारिभाषिक शब्द ” या
पुस्तकाप्रमाणे वापरले आहेत. कांहीं कांहीं टिकाणीं ते वोजड व अवघड
असले तरी पारिभाषिक शब्द एकच असावेत या उद्देशाने आम्हीं या
गैरसोयीकडे थोड्से दुर्लक्ष केले आहे. कठीण शब्द नीट कळावेत व प्रति-
शब्दांचे नूळ इंग्रजी शब्द लक्षांत यावेत म्हणून शेवटीं “ प्रतिशब्द व
मूळ इंग्रजी शब्द ” हा भाग जोडला आहे.

प्रस्तुत पुस्तक लिहितांना आम्हांला बन्याच इंग्रजी पुस्तकांचा उपयोग
आला त्यांचाहि नामनिर्देश शेवटीं स्वतंत्रपणे केला आहे.

पुस्तक लिहिण्याची कल्पना डिसेंबर १९३३ मध्ये सुचली व पुस्तक छाप-
ण्यास फेन्नुवारीच्या पहिल्या आठवड्यांत सुरुवात झाली. कामाची गर्दी असतांहि
'समर्थ-भारत' छापखान्याचे उत्साही व्यवस्थापक श्री. स. रा. सरदेसाई
यांनी हें पुस्तक एक महिन्याच्या आंत छापून दिले यावदल त्यांचे आभार
मानणे जसर आहे. पुस्तक लिहितांना आम्हांला बन्याच स्लेही व आस
मंडळीचे प्रोत्साहन व साहाय्याहि मिळाले यावदल त्यांचे आम्ही आभारी
आहोंत. त्यांनी हें साहाय्य केवळ आमच्यावरील प्रेमामुळेच केले. त्यांचीं नावे
येथे यावीं अशी त्यांची इच्छा नाहीं व तीं तशीं येण्याने त्यांचा मोठेपणा
बाढेल असेही नाहीं. यासाठीं कृतज्ञतापूर्वक या गोष्टीचा उल्लेख करण्यापेक्षां
आम्हांला जास्त कांहींच करतां येत नाहीं.

रामचंद्र अनंत यर्द्दरकर

अनुक्रमणिका

पृष्ठे

१-८

प्रकरण पहिले—भूमिका

हिंदुस्थानांतील स्थिति-विषयाची व्याप्ति—मराठीतील वाज्य—प्रयत्नांचे स्वरूप—वाज्याचा प्रचंड प्रसार.

प्रकरण दुसरे—चलवळीचा इतिहास—पूर्वार्ध १-१६

गर्भपात व भ्रूणहया हेच मार्ग—रानटी लोकांतील मिका—पहिले ग्रंथिक उतारे—रासायनिक द्रव्यांचा प्रथम उल्लेख—गर्भप्रतिवर्धक आच्छादने.

प्रकरण तिसरे—चलवळीचा इतिहास—उत्तरार्ध १७-२६

दोन सालांचे महत्त्व—मात्यसचे पुस्तक—सैतानी पुस्तक—हेसची कामगिरी—आणखी कांही पुस्तके—ब्रेंडला व बेंस्टवरील खटला—प्रसिद्ध डॉक्टरांचा पाठिंचा—नवीन वर्तमानपत्रे.

प्रकरण चवर्थे—गर्भधारणा कशी होते ? २७-३३

करीरशाव्वदष्ट्या विवरण—गर्भाशय, रजःपिंड, रजोवाहक. रजःपिंडात होणाऱ्या घडामोडी—दोन्ही बीजांचा योग व त्यांची वाढ—रजःपिंड व शृण यांची इतर काऱ्ये. क्रतुसनान.

प्रकरण पांचवे—गर्भधारणेचे नियम ३४-४१

ब्रह्मचर्य—सुरक्षित काळ—त्रुटित संभोग—ओडीना कॉलनी—बिन त्रासाचा एकच उपाय.

प्रकरण सहावे—संततिनियमनाचे आरोग्यदपूर्वा विवेचन ४२-५१

बाळंतपण ही नैसर्गिक किया आहे. गरीब लोकांची स्थिति—संजीवनींतील उतारा—गर्भपाताचे तोटे—बाळंतपणाचा मृत्युसंख्येवर परिणाम—संततिनियमनाच्या साधनाने गर्भाशयाला कांहीहि त्रास पोहोचत नाही—कॅन्सर कशामुळे होतो ? वंचत्वाची कारणे—वांक्षपणाची निष्कारण भीति.

प्रकरण सातवें-समाजशास्त्रदृष्ट्या विचार-पूर्वार्ध ५९-५५

दुपारची भ्रांत व मुलांची संक्रांत-निरनिराळ्या वर्गांतील लोकांनन्ह द्वौणाऱ्या
मुलांचे प्रमाण-संततिनियमन हें पुण्यकर्म आहे-उपदंश व परमा यांपासून होणारा
त्रास-जगाच्या सुखांतील भर-समतोल शुद्धीनें विचार.

प्रकरण आठवें-समाजशास्त्रदृष्ट्या विचार-उत्तरार्ध ६०-६९

रोगप्रस्तांचा संततिप्रतिबंध.

वेज्यांना मुळे द्वों कों देणे म्हणजे भयंकर गुन्हा-रोगप्रसाराचे रक्षाटमाडगे-
अमेरिकेतील त्यांची संख्या-वेज्यांना संभाळप्याचा खर्च-चेड लागप्प्यांची करणे-
आनुवंशिक संस्कार-कांही कायदे-कोणत्या स्थितीत कायमचे शुद्धीकरण करावें-
शाश्रकिया-जर्मनीतील स्थिति.

प्रकरण नववें-लोकसंख्या व संततिनियमन ७०-७७

लोकसंख्येची वाढ-ती कमी करण्याचे उपाय-आशियाखंडावर गर्भपातसंबंधी
कटाक्ष-गतमतुका व गर्भपात-बालमृत्युचे प्रमाण-जन्ममृत्यु व जिवंत राहण्याचे
प्रमाण-ब्रह्मचर्याचे ब्रह्मज्ञान-लोकसंख्या कमी करण्यासाठी कांही तरी उपाय
करण्याची आवश्यकता.

प्रकरण दहावें-नैतिक दृष्ट्या विचार ८८-८५

गर्भाचा नाश होत नाही-अनैसर्गिक हा मुश्य लागू नाही-पापपुण्याचा कांही
संबंध नाही-नियमन नीतीच वाढविते-सारासार विचार.

प्रकरण अक्षरावें-विरोधकांच्या आक्षेपांचे निरसन ८६-९६

जुने ते सोने-पूर्वाचे दिवस राहिले नाहीत-असल्या नीतीचा क्षम उपशेष?—
पशुहत्याच्या अनुकरणाची निष्कारण भीति-मातृपद पाहिजेच आहे.

प्रकरण बासावें-संततिनियमनाचा पुरस्कार ९०-९०१

रोगाआर्थीच त्याचा प्रतिरोध-संततिनियमनाची प्रमाणे-आर्थिक परिस्थिति-
लोकसंख्येच्या वाढीवर उपाय-भाऊबदकीस आला बसेल.

प्रकरण तेरावें-तज्ज्ञांचे अभिग्राय १०६-११३

लॉर्ड डॉसन-हेलेंक एलिस-हॅरॉल्ड कॉक्स-ना. वॉइस-एच. जी.
बेल्स-डॉ. नॉफ-हर्मन बिग्ज-अर्नोल्ड बेनेट-नॉर्मन हेअर-जर्स्टिस मॅक्सर्डी.

(१०)

प्रकरण च्छदावें-संततिनियमनाची कायदेशीर परिस्थिति ११३-११८
अमेरिका-फान्स-हंगेरी-मेकिस्को-नेदरलंड-रशिया-स्वीडन-इंग्लंड.

प्रकरण पंथरावें-पद्धतीचें दिग्दर्शन ११९-१३५

साध्या औषधांच्या गोळ्या-फेस उत्पन्न करणाऱ्या औषधांच्या गोळ्या-
पिचकारेने मारावयाची औषधें-स्पंज-रबरी टोव्या-दोन्ही प्रकारांचा एकदम
उपयोग.

प्रकरण सोळावें-नवीन पद्धतीचें संशोधन १३६-१४३
क्ष-किरणे-प्रैकेनबर्गची पद्धति-पुरुषबीजांचे इंजेकशन-हार्मोनचे कार्य-
उत्कृष्ट उपासाची शक्यता.

प्रकरण सतरावें-गृहस्थिति १४४-१५४
हिंदुस्थानांतील माहिती-विसाब्या वर्षी वार्धक्य-जन्ममृत्युंकी प्रमाणे-
निरनिराब्या धूंधांतील व जातींतील कुटुंबांतील मुले-वंश्यात्व. येप्यांचे प्रमाण-
हिंदुस्थानांतील वेडे, आंध्रे, महारोगी वैगेरची संख्या-तटस्थ लोकांचा अभिप्राय.

सूचि

अमेरिकेतील रोगप्रस्तांचे आंकडे	६२	एल्डर्टन-गर्भपाताच्या औषधांचा	
अमृतपिंड	३१	अवाढब्य घ्यापार	८५
अरब	१४	ओडिना कॉलनी	४०
ऑल्बट डॉ.	२३	ओवेल	२१
अश्लील वाज्ञाय	११३	कनेकिटक संस्थानांत फेफद्रे घेणा या	
अंगुलिप्रसर	३०	व वेज्या लोकांना लग्नास मनाई	६५
आयप्रणेता	१६	कवे प्रो. र. धो.	४
आनुवंशिक संस्कार	६४	कामसूत्रे	१२
आभिका	१२	कॉर्पोरेशन, मुंबई	१
आम्लमय खाव	१२६	कॉमस्टॉक अंथनी	११४
आर्थिक परिस्थिति	१०१	कॉप्से जस्टिस	११४
आशिया-गर्भपातासंबंधी		कॉक्स-उतारा	१०८
कट्टाक्ष	७१	कोकोबटर	१२१
ऑक्सेलिक ऑसिड	१००	कोष्टके	१४५ ते १५४
ऑल-इंडिया मेडिकल कॉन्फरन्स	२	क्लौमोझोन	३१
ऑस्ट्रिया	१४२	कंडम	१६
ऑस्ट्रेलिया	११	खानेसुमारी	१
इटली-कापडाच्या टोप्यांची		गरीबाची स्थिति	४४
कल्पना	१२	गर्भे	३८
इनॉक्युलेशन	१४	गर्भधारणा कशी होते ?	२७ ते ३३
इंग्लंड-कायद्याची परिस्थिति	११७	गर्भाशय	२८
उपायांचा तुलनात्मक विचार	१३५	गर्भाशयमुख	२९
कठुस्नान	३३	गर्भाशय रज्जू	२९
एका वर्षाखालील मुलांची मृत्यु-		ग्रांथिक उतारे	१२
संख्या	५४	प्रॅफेनबर्गाची पद्धति	१२८-१४१
एडवर्ड्स कुट्टच	६४	गाइज हॉस्पिटल-मुलांच्या	
एलिस हैवेलॉक	१२	जरूरीबद्दल चौकरी	४५
,, उतारा	१०७	गाडगळ बॅ.	३

गुरुओष्ठ	२९	निरनिराळ्या वर्गात होणाऱ्या
गोळ्या घर्या करव्याची पद्धति	१२१	मुलांचे प्रमाण ५४
चिनोझॉल गोळ्या	१२१	न्यू जनरेशन, दि २६
जपानची साम्राज्यतृष्णा वाढ-	७६	नेदरलंड, कायद्याची परिस्थिति ११६
व्याचे कारण	१२२	नेवास्का संस्थानांत उपदेश ६५
जर्नल ऑफ हायजीन	२४	झालेल्या लोकांस लभाची मनाई ६५
जागतिक संततिनियमनाच्या	१२२	नैतिक दृष्ट्या विचार ७८ ते ८५
परिषदांची अधिवेशने	२४	नोल्टन डॉ. २१
जॉन्सेन जुलिया	४	पतिपत्नीसंबंधांतील तीन गोष्टी ९३
जीवप्रेशी	३०	पत्नीचे पुस्तक २३
जेकेबी डॉ.	२४	पॅगवॉर्न, रे. जेम्स १०३
जोशी डॉ.	३	पाणमोट १४
टाइम्स	२१	पाणिनि ११४
ट्रॉल डॉ.	३	पॉड्रुविनमांतांच्या प्रकृती-
हच पेसरी	१२५	संबंधी उतारा ८९
” फायदे	१३१	पांडुरोग ४३
डाना डॉ.-वेज्यांवर होणाऱ्या		पिचकारीने मारावयाची
खर्चाचा अंदाज	६२	औषधे १२३-१२४
डॉकर्स कॉटूप्स	१२०	पिनल लॉज सेक्षन २११ ११३
डिकिन्सन-सुरक्षित कालासंबंधी मत ३७		पीपल विरुद्ध वर्न ११४
ड्रिस्डेल डॉ.	२१	प्रिनिसपल ऑफ पॉपुलेशन १७
दृथमॉस टोपी	१३१	पुरुषबीज २८
डॉसन लॉर्ड	७	पुरुषबीजांचे इंजेक्शन १४०-१४१
” उतारा	१०६	पुष्कळ मुलांच्या माता ८९
त्रिकोण स्थूलांत्र	२८	पेसरी वापरप्याचे नियम १२३
त्रुटिं संभोग	३८-४०	ड्रेग १६
तेजाबयुक्त साव	१२५	ड्रेस फ्रॅन्सिस १८
देशपांडे सौ. कुसुमावती	४६	पौटेशम सायनाइड १००
दोन्ही बीजांचा योग व त्यांची वाढ ११		प्रोरेस पेसरी १२५
नवजीवन	५	प्रोरेसचे महारव २९
नवीन पद्धतींचे संशोधन १३६-१४३		फडके, प्रो. ना. सी. ४
नॉफ डॉ.-उतारा	११०	फ्रान्स-कायद्याची परिस्थिति ११५-११६
निझो माल्युशीयन	१६	फरूद्दस ऑफ किलॉसॉर्फी २१

फेस उत्पन्न करणाऱ्या औषधांच्या		माकोहिट्स-क्ष किरणाविषयी	
गोळ्या	१२१-१२२	उपाय	१३७
प्रॅन्ट लेटर्स	१३४	मॉरल फिजिओलॉजी	१२८
बडोदे	२	म्हाताच्या बायकांचे तत्वज्ञान	८०
वर्ये कंट्रोल	८	मिका	११
रिल्हू	२५	मिल, जॉन् स्टुअर्ट	२२
हेरल्ड	२६	मुशाशय	१२८
न्यूज	२६	मॅन्सिगा, डॉ.-रवरी टोप्यांचे	
वर्ने मिसेस	२५	संशोधक	२३
बस्ति	२९	मेकिस्को-संततिनियमनाची	
ब्रह्मनर्य	३५-३६	परिस्थिति	११६
ब्रॅडलॉ	१७	म्हैसूर	२
बायबलमधील उतारा	८२	योनिमार्ग	२९
बालमृत्युंचे प्रमाण	७३	रजःपिंड	३०
बाळठंरोग	४३	रजःपिंड व वृषण यांची इतर काऱ्ये	२१
बार, सर जेम्स	२४	रजःपिंडांत होणाऱ्या घडामोर्डी	३१
ब्राउन सेक्वर्ड	३२	रवरी टोप्या	१२५-१३३
बाल्वर्ध केंद्र-संततिनियमनाचे		रशिया-कायदाची परिस्थिति	११७
आंकडे	५०	रजोवाहक	२९
त्रिरङ्ग-उतारा	११०	रसेल-बरटॅंड	७
त्रिटिश मेडिकल असेसिएशन	२४	राउट-बाळंतपणांतील मृत्युंचे प्रमाण	४९
बुलडॉग वर्तमानपत्र	२०	राजवाडे, आहिताग्रि	७
बेकर यांचे संशोधन	१२१	रुथ-नृुटित संभोगाचे तोटे	८८
बेहोर, प्रो. ना. के.	४	रेगोड व नोगी-क्ष किरणांचे संशोधन	
बेनेट-उतारा	११०		१३६
बेडेकर डॉ.	३	रेडेल-वाइप्स फ्रेंड गोळ्या	१२०
बेझेट, ऑनि	१७	रोगप्रस्तांचा संततिप्रतिबंध	६०-६९
भयंकर गुन्हा	६०	लघुओष्ठ	२९
मदास	२	लॅबटस लॅंब-बट्स	१२०
मर्फे-जपानीबाईंचे उदाहरण	१३९	वाइजःपरेटहुड-नृुटित संभोगाचे तोटे	३८
मॅककार्डी, जस्टिस-उतारा	१११	विस्तन, प्रेसिडेंट	२५
माल्यस	६	विवाहित खांच वेश्या	१४
माल्युसियन, दि	२३	विस्तृत द्विपत्रबंध	२९

वुमन रेबल, दिं	२५	सँगर, मार्गरेट	२५
वेडे होप्प्याची कारणे	६३	संततिनियमन अनैसार्गिक	७९
वेलफार्ड—जननाक्षमतेच्या		, केळ्याने अनीति व न	
शास्त्रक्रियेवर मत	६७	केळ्याने अनीति यांतील	
वंच्यात्वाची कारणे	५०	फरक	८५
वंशवृद्धीसाठी दत्तक	८१	,, हत्या होत नाहीं	७८
शानं युवानं मधवानं	११४	,, सामग्रीसाठी डॉक्टराच्या	
समाजशास्त्राची मूलतत्त्वे	२१	सटिफिकेटाची आवश्यकता ९५	
सरोजिनी नायडू	२५	,, सामुद्री केवहां वापरतां	
साध्या ओषधांच्या गोळ्या १२०-१२१		येत नाहीं	५१
स्कार्लिंग, डॉ. मेरी उणेपणाचे भडक		संपंज	१२४-१२५
चित्र	९२	हटन	१
स्कॉटलॅंडमधील एक चाल	११	हार्मोनचे कार्य	१४१-१४२
सिडने, वेंश्टवर खटला	११७	हायमेन	१३४
स्वीडन, कायद्याची परिस्थिति	११७	विहृतमन गव्हर्नर	२५
खांबीज	२६	हिंदु	१४
सुलतानी बनात	१५	हुक्मचंद नगरशेठ	३२
सुरक्षित काल	३६-३८	हंभर नॉर्मन उतारा	१११
सुंता	१२	हेलवुड पार्लमेंटांत प्रश्न	११८
सेक्युअल फिजिझॉलॉजी	२१	हैसियॉड	११
स्पेटॉन गोळ्या	१२२	व्हेरोनाफ	३२
स्टेनॉक, जननाक्षमतेच्या शास्त्रक्रियेचा		हंगेरी कायद्याची परिस्थिति	११६
जनक	६८	लोकसंख्या व संततिनियमन	७०-७७
सैतानी पुस्तक	१९	क्ष किरणे	१३७-१३८
स्टोप्स, मेरी डॉ.	१२	क्षय	४३
संजीवनी	४६		

प्रतिशब्द व मूल इंग्रजी शब्द

अमृतपिंड—Ductless gland	फेफरे—Epilepsy
अस्तर—Mucous membrane	बत्ति—Pelvis
आर्तवस्राव—Menstrual flow	वर्हिगोल—Convex
क्रुतुस्नान—Menstruation	बालहत्या—Infanticide
अंगुलिप्रसर—Fimbria	अणहत्या—Abortion
अंडकोश—Scrotum	मिका—जननेद्वियाच्या खालील वाजूस कापून सौंदर्यात भर घालणे (एक रानटी चाल)
कायमचे शुद्धीकरण—Sterilization	मूत्राशय—Bladder
काळपुणी—Cancer	योनिमार्ग—Vagina
फोमोझोन — ज्यात्यांतून आनुवंशिक संस्काराचे विशेष जीवपेशींत जातात तो भाग	रजःपिंड—Ovary
गर्भ—Embryo	रजःपिंड द्विपत्र—Mesovarium
गर्भाशय—Uterus	रजोवाहक—Fallopian tube
गर्भाशयमुख—Cervix	लघुओष्ठ—Labia Minora
गर्भाशय—रज्जु—Round Ligament	विस्तृत द्विपत्रबंध—Broad Ligament
गर्भपात—Abortion	वेडगळ—Feebleminded
गुरु ओष्ठ—Labia Majora	वैवाहिक प्रेम—'Married love'
जनकत्वाची जवाबदारी—Wise parenthood	वृषण—Testes
जीवपेशी—Oocyte	वृषणरज्जु—Spermatic cord
त्रुटित संभोग—Coitus Interruptus	शस्त्रकर्म—Operation
त्रिकोण स्थूलांत्र—Rectum	सुरक्षित काल—Safe Period
पांडुरोग—Anaemia	स्त्रीबीज—Ovum (अनेकवचन Ova)
पुरुषबीज—Spermatozoon	संततिकार्यास अक्षम करणे—Sterilization
फुगा—Graffian follicle	

आधारभूत ग्रंथ

सर्वेन्द्र आधारभूत ग्रंथ इंग्लिशमध्ये असल्यामुळे ते इंग्रजीमध्येच दिले आहेत.

1. *Contraception (1927)*
by Marie Stopes
2. *Birth control (1925), Selected Articles*
by Julia Johnsen
3. *Parenthood (1933)*
4. *Population (1925)*
by A. M. Carr-Launders
5. *The Ethics of Birth-Control (1925)*
(Being the report of special Committee appointed by the National Council of Public Morals in connection with the investigations of the National Birth-Rate Commission)
6. *Birth Control and The State (1926)*
by Dr. C. P. Blacker
7. *Hymen or The Future of Marriage (1928)*
by Norman Haire
8. *Psychology of Sex, A Manual for Students (1933)*
by Havelock Ellis
9. *Aspects of Birth Control*
by Dr. Adolphus Knopf, M.D.
10. *Population and Birth Control*
by Col. G. T. K. Maurice
11. *Census of India, (1933)*
by J. H. Hutton